

عنوان مقاله:

نقش مدل ارتباط بیمار- پزشک بر تبعیت درمانی بیماران

محل انتشار:

فصلنامه پرستار و پزشک در رزم، دوره 9، شماره 32 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی اکبری - Kharazmi University

شهرام محمدخانی - Kharazmi University

نیره السادات روحانی - Kharazmi University

ناعمه نوری

خلاصه مقاله:

مقدمه: امروزه به دلیل استفاده از اینترنت و مشاوره های غیر حضوری ماهیت ارتباط درمانی دست خوش تغییرات شده است. در آینده شرایط جدیدی بر ارتباط حاکم می شود. برای غلبه بر این شرایط، مرور و مطالعه ارتباط، متغیرها و عوامل تاثیر گذار بر آن و نقشی که در تبعیت درمانی ایفا می کند ضروری خواهد بود. روش کار: اکثر منابع در دسترس با استفاده از کلمات کلیدی مناسب در این مقاله مروری آورده شده است. اکثریت منابع به زبان انگلیسی و برخی به زبان فارسی بودند. یافته ها: ارتباط موثر بیمار-پزشک ارزش درمانی دارد و رضایت بیماران را افزایش داده و آنان را به سمت تبعیت درمانی بیشتر سوق میدهد. ارتباط پزشکان با بیماران علاوه بر صلاحیت علمی آنان، تحت تاثیر مدل و سبک ارتباطی آنان، جنسیت، سن، داشتن یا نداشتن تخصص، ساعات کاری و محیط کار، مهارت های ارتباطی، همدلی، تصویر شایسته و حضور آرام وابسته است. رضایت از پزشک، حس اعتماد به نفس به دلیل اعتماد بالایی که بیماران از پزشکان دریافت می کنند و حس اطمینان به پزشکشان از موارد دیگر افزایش تبعیت درمانی ذکر شده است. نتیجه گیری: پزشکان خصلت ها و ویژگی هایی مانند جنسیت خود را نمی توانند تغییر بدهند، اما سبک ارتباطی و رفتارهایی که بر تبعیت بیماران تاثیر دارد را به دلیل اهمیت تبعیت درمانی می توانند تغییر بدهند. پرداختن به رفتار پزشکان و تغییر آن برای ایجاد تبعیت درمانی از الزامات سیستم درمانی و خدمات بهداشتی میباشد.

کلمات کلیدی:

physician-patient relationship, therapeutic adherence, communication, ارتباط بیمار- پزشک

پزشک، تبعیت درمانی، مدل ارتباطی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399994>

